Babi .....kolik ti je vlastně let?

Jednou večer si babička s vnukem povídala o současném životě: Najednou se vnuk zeptá babičky: "Babi, kolik vlastně ti je let?"
Babička odpovídá: "Nech mě chvíli přemýšlet..!! Narodila jsem se před televizí, kopírkou, kontaktními čočkami, antikoncepčními pilulkami. Nebyly policejní radary, kreditní karty, laserové paprsky.
Ještě nevynalezli klimatizaci, ani sušičky, oblečení se vypralo a pověsilo na čerstvý vzduch, aby uschlo.
Člověk nebyl na Měsíci, neexistovala trysková letadla. Vdala jsem se za tvého dědečka, žili jsme spolu, v každé rodině byla matka a otec. Muži nenosili náušnice.
Narodila jsem se před počítači, paralelním studiem a skupinovou terapií. Lidé nechodili na preventivní prohlídky, nýbrž je lékař dle potřeby posílal na kr[illegible] a moč.
Dokud mi nebylo 18 let, oslovovala jsem každého muže ´Pane´ a ženu´Paní´ nebo ´Slečno´. Když v té době žena nastoupila do tramvaje nebo do autobusu, děti a mladí lidé spěchali, aby jí uvolnili místo. Pokud byla těhotná, doprovázeli ji k sedadlu. Na schodech se ženám přenechávala strana u zábradlí, nastupovaly do výtahu jako první. Muži nikdy nezdravili ženu, aniž by přitom vstali, pokud v okamžiku, když vstoupila, seděli. Vstávali od stolu pokaždé, když vstala žena, i kdyby to bylo pouze na okamžik. Muži nám otevírali dveře a pomáhali při odkládání kabátů.
Dívky znamenaly pro svou rodinu čest. Náš život se řídil slušným uvažováním, úctou ke starším lidem, chováním dle zákona, naplňovalo ho plodné soužití s ostatními a odpovědná svoboda Učili nás rozlišovat dobré a špatné. Vážný vztah znamenal, že máme dobré vztahy s našimi bratry a sestrami a dalšími vzdálenými a blízkými příbuznými a přáteli.
Neznali jsme bezdrátové telefony, nemluvě o mobilech. Neposlouchali jsme stereo nahrávky, FM rádio, kazety, CD, DVD, a nemeli jsme elektronické psací stroje, počítače, notebooky. Notebook znamenalo sešit..Hodinky jsme natahovali každý den. Nic nebylo digitální, ani hodinky, domácí spotřebiče neměly světelné displeje.
Když už mluvíme o strojích, nebyly ani bankomaty, mikrovlnné trouby, budíky s rádiem. Nemluvě o videorekordérech a videokamerách apod... Neexistovaly digitální ani barevné fotografie,jen černobílé, a na jejich vyvolání se čekalo nejméně tři dny.
Made in Korea či vyrobeno v Číně nebo v Thajsku ani neexistovalo. Neslyšeli jsme o"Pizza", Mc Donaldu nebo o instantní kávě.
V obchodě bylo možné koupit něco za 25 až 50 haléřů. Zmrzlina, jízdenka nebo osvěžující nápoj stál 70 haléřů. V mé době byla t r á v a něčím, co jsme K O S I L I, ne kouřili!

Teď mi řekni, kolik si myslíš, že je mi let."
"Ach, babi..více než 200!" odpověděl vnuk.
"Ne, miláčku, pouze šedesát!!!!!???????"

Elgariel - Czech elves database